

پایانخ‌های روشن به احمد اسماعیل بصری

۴

اشتباهات

احمد اسماعیل در مقام پیامبران
اهل بیت علیهم‌السلام وفقه

نویسنده: شیخ علی آل محسن

مترجم: محمد مهدی سلمانپور

پاسخ های روشن به
احمد اسماعیل بصری

اشتباهات احمد اسماعیل در مقام
پیامبران، اهل بیت علیهم السلام و فقه

نویسنده: شیخ علی آل محسن

مترجم: محمد مهدی سلیمانپور

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

شماره انتشار: ۲۳۲

اشتباهات احمد اسماعیل در مقام

پیامبران، اهل بیت علیهم السلام و فقه

نویسنده

شیخ علی آل محسن

مترجم

محمد مهدی سلمانپور

مرکز پژوهش‌های تخصصی امام مهدی علیه السلام

شماره انتشار: ۲۳۲

چاپ اول، ۱۴۴۱ قمری

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

نجف اشرف

تمامی حقوق متعلق به مرکز پژوهش‌های

تخصصی امام مهدی علیه السلام می‌باشد

به نام خداوند بخشنده مهربان

مقدمه‌ی مرکز:

سپاس از آن پروردگار جهانیان است، و درود و سلام بر سرور و پیامبر ما، محمد و خاندان پاک و طاهر ایشان.

مرکز پژوهش‌های تخصصی امام مهدی عج، به دنبال افزایش مباحث پیرامون احمد اسماعیل گاطع و ادّعاها و دروغ‌های او که بیش از پنجاه ادّعای باطل و بی‌دلیل است، پاسخ به این ادّعاها را ضروری دانسته است. لازم به تذکر است که جواب به آن سخنان، به معنای علمی و منطقی بودن آنها نیست؛ چرا که ادّعاهای آن افراد تنها تقلب، نیرنگ، دروغ، افتراء و برخورد سلیقه‌ای با روایات است و بهترین

۴..... پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

دلیل بر این امر کتابهای (احمد اسماعیل) و پیروانش است. بلکه رد و پاسخ به ادعاهای این افراد به دلیل شبهاتی است که می تواند دامن گیر برخی افراد ضعیف شده و در نتیجه پاره ای توضیحات، روشنگری ها و بیان مبانی را سبب گردد که راه و روش علمی نزد همه مردم به صورت عام و شیعیان به شکل ویژه، بر آن تکیه دارد.

علاوه بر این، افرادی که فریب (احمد اسماعیل) را خورده و از او پیروی کرده اند نیز باید با دلیل و برهان روبرو شوند تا کسی از این افراد را یارای این نباشد که بگوید: ﴿پروردگارا چرا برای ما پیامبری بیم دهنده نفرستادی و راهنمایی هدایتگر را نیاوردی تا از آیات تو پیروی کنیم پیش از آنکه ذلیل و رسوا شویم﴾ (طه: ۱۳۴)'.^۱

از این رو، در کنار دیگر فعالیت های مرکز

۱. اقبال اعمال ج ۱، ص ۵۰۵.

اشتباهات احمد اسماعیل در مقامات ۵

پژوهش‌های تخصصی امام مهدی علیه السلام در رد شبّهات، از طریق سایت اینترنتی، فضای مجازی و نشریه (صدی المهدی) و دیگر فعالیتها، انتشار این کتابچه نیز در رد بر احمد اسماعیل، حلقه‌ای از حلقه‌های برخورد با اهل بدعت و انحراف محسوب می‌شود.

از خدای متعال توفیق ثابت قدمی بر حق را خواستاریم. ای دگرگون‌کننده قلب‌ها، دل‌های ما را بر دینت ثابت بدار.

مدیر مرکز

سید محمد قبانچی

پیشگفتار مترجم

احمد اسماعیل بصری، مشهور به احمد الحسن، از دجالان، شیادان و مدعیان دروغین این عصر است. او از عشیره البوسیلیم استان بصره است و کمتر از دو دهه پیش ادعاهای ناروای خویش را در عرصه مهدوی آغاز کرده است.

ادعاهای نامبرده، از ارتباط با امام زمان علیه السلام آغاز شد و سپس مدعی مذکور خود را فرزند امام عصر، یمانی موعود، مهدی اول از مهدیان دوازده گانه ای که به پندار باطل او پس از امام زمان علیه السلام به حکومت می‌رسند، جانشین و فرستاده و نائب خاص امام زمان دانست. او همچنین خود را معصوم و دارای علم و سلاح اهل بیت علیهم السلام، امام سیزدهم و وصی امام زمان علیه السلام نیز قلمداد می‌کند.

۸..... پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

این میراث دار مکتب شلمغانی، در حالی چنان ادعاهایی می کند که در حدّ یک فرد عامّی هم از اسلام و قرآن اطلاع ندارد و خطاهای او حتّی در خواندن آیات ساده‌ی قرآن نیز بی شمار است.

در حدود کمتر از دو دهه که از فعالیت‌های این جریان می گذرد، کتب و مقالات بسیاری در نقد و بررسی ادعاهای باطل آن به نگارش در آمده است. مرکز پژوهش‌های تخصصی امام مهدی علیه السلام در نجف اشرف، از مراکزی است که پیشینه‌ای درخشان در پاسخ به شبهات این مدّعی مهدویت دارد.

از جمله آثاری که این مرکز در دفاع از عقائد حقّه توفیق نشر آن را یافته است، مجموعه‌ی عالمانه‌ی (الردّ الساطع علی ابن گاطع) است که ده کتاب کم حجم را شامل می شود. این کتب، برگرفته از کتاب‌های مفصلی هستند که نویسندگان محترم آنها به تفصیل در رد احمد اسماعیل نگاشته‌اند و برخی از آن آثار را نیز مرکز

اشتباهات احمد اسماعیل در مقامات ۹

پژوهش‌های تخصصی امام مهدی علیه السلام منتشر ساخته است.

کتابی که پیش روی خوانندگان گرامی است، دهمین اثر از مجموعه‌ی مورد اشاره است. نویسنده فاضل این کتاب، استاد شیخ علی آل محسن است و اثر خود را به قصد بیان برخی از خطاهای فاحش احمد اسماعیل بصری، در موضوع مقامات انبیاء و اهل بیت علیهم السلام و همچنین فقه شیعی به نگارش در آورده است.

احمد اسماعیل که معلومات او در مطالب و معارف دینی، نه تنها از مبتدی‌ترین طلاب حوزه که از عوام مؤمنان نیز به مراتب کمتر است، در فهم مقامات اهل بیت و پیامبران الهی و همچنین در فقه شیعی، مرتکب خطاهایی فاحش شده که برخی از آنها صراحتاً خلاف ضروریات مذهب و گواه فساد عقیده اوست.

۱۰ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

این خطاها، آشکارا نشان می دهد که این مدّعی امامت و عصمت و مهدویت، خود سرشار از اشتباهاتی غیر قابل چشم پوشی است که از مبتدیان نیز سر نمی زند و این خود گواه دروغ بودن ادّعای اوست و مکر و حيله او را بر ملا خواهد کرد.

با مطالعه ی کتاب پیش رو، خوانندگان گرامی به داوری منصفانه درباره ی شخصیت این مدّعی دروغین خواهند پرداخت. امید که این اثر در پیشگاه قطب عالم امکان مقبول و مرضیّ افتد.

* * *

با مشاهده‌ی کتاب‌ها، بیانیه‌ها و فایل‌های صوتی منسوب به احمد اسماعیل گاطع، مواردی بسیار از اشتباهاتی فاحش را خواهیم یافت که حتی کمترین طلاب علم نیز دچار آن نمی‌شوند، چه رسد به امام معصوم که احمد اسماعیل چنین مقامی را برای خود ادعا می‌کند. نظر به زیادی آن موارد، تنها به ذکر برخی از نمونه‌ها در چند دسته مختلف اکتفا می‌شود.

اشتباهات احمد اسماعیل در مقامات پیامبران:

در کتاب‌های احمد اسماعیل، خطاهایی فاحش در خصوص مقامات برخی از پیامبران الهی وجود دارد که به نمونه‌هایی از آن اشاره می‌شود:

۱ - احمد در کتاب المتشابهات ادعا کرده که پیامبر

۱۲ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

خدا حضرت ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَام به خدایانی غیر از خدای
متعال معتقد بوده است. او در این زمینه گفته است:

(هنگامی که ملکوت آسمان ها برای ابراهیم
گشوده شد و نور قائم را دید گفت این پروردگار من
است، و هنگامی که نور علی را دید گفت این
پروردگار من است، و هنگامی که نور محمد را دید
گفت این پروردگار من است. ابراهیم نتوانست
تشخیص دهد که این ها بنده هستند، مگر پس از آن که
حقایق آنها برایش کشف شده و افول آنان و غیبتشان از
ذات الهی و بازگشتشان به منیت در لحظاتی آشکار
گشت. تنها در آن هنگام بود که ابراهیم به خالق
آسمان ها توجه کرده و دانست که معصومان ساخته ی
خدا هستند و مخلوقات ساخته ی آنان می باشند، همان
طور که در حدیث از ایشان روایت شده است).^۱

۱. المتشابهات ج ۱، ص ۲۵.

تردید نیست که پیامبر خدا، حضرت ابراهیم آگاه‌تر و بالاتر از این است که مرتکب چنین خطای بزرگی شده و اگرچه در برخی لحظات، اعتقاد به خدایانی به غیر از خدای متعال داشته باشد. چگونه ممکن است که ابراهیم نوری را در آسمان ببیند و اعتقاد به خدایی آن نور پیدا کند و سپس نور دیگری را ببیند از عقیده‌ی آغازین خود بازگردد و معتقد شود که این نور دوم همان پروردگار اوست، سپس نور سوم را مشاهده کند و عقیده‌اش چنین شود که این نور سوم خدای اوست؟!!

علاوه بر این، اساساً کلام احمد اسماعیل مخالف ظاهر آیات شریفه است؛ چرا که خدای متعال می‌فرماید: ﴿هنگامی که تاریکی شب او را پوشاند ستاره‌ای را مشاهده کرد و گفت این خدای من است؟﴾، و می‌فرماید: ﴿هنگامی که ماه را دید که سینه‌ی افق را می‌شکافت گفت این خدای من است؟﴾،

۱۴ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

ومی فرماید: ﴿هنگامی که خورشید را دید که سینه افق را می شکافت گفت این خدای من است؟ این بزرگتر است!﴾ (الأنعام: ۷۶ - ۷۸).

مشاهده می شود که خدای متعال در قرآن چنین آورده که ابراهیم ابتدا ستاره ای و سپس ماه و خورشید را دید؛ اما احمد اسماعیل ادعا کرده که ابراهیم نورهایی را دید و ستاره و ماه و خورشید ندیده است.

از جانب دیگر، ابراهیم هرگز ادعا نکرد که عقیده دارد که این مخلوقات پروردگار او هستند! و تنها از باب انکار و پرسش گفت: این پروردگار من است؟! و منظورش چنین بود که آیا این پروردگار من است؟ پرسش ابراهیم استفهام انکاری بوده، و به عبارت دیگر از شنونده ی خود پرسیده و گویا چنین گفته است: آیا می گویی که این پروردگار من است؟!

آیه ی شریفه قرآن که می فرماید:

﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ﴾،

اشتباهات احمد اسماعیل در مقامات ۱۵

﴿اینها دلایل ما بود که به ابراهیم در برابر قومش دادیم﴾ (الأنعام: ۸۳)، به روشنی دلالت می‌کند که آن چه ابراهیم گفت در مقام احتجاج با قوم خود بوده است، اما طبق تفسیر نادرست احمد اسماعیل چنین نخواهد بود.

این مطلب در روایات شریفه نیز وارد شده است. شیخ صدوق به سند خود از علی بن محمد بن جهم چنین روایت کرده است:

در مجلس مأمون حاضر شدم در حالی که حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام نزد او بود. مأمون به ایشان عرض کرد: ای فرزند رسول خدا، آیا شما نمی‌فرمایید که همه پیامبران معصوم هستند؟ آن حضرت فرمودند: «بله»... [تا آنجا که در روایت آمده است] مأمون گفت: شهادت می‌دهم که شما به راستی فرزند رسول خدا هستید؛ پس مرا از این سخن خدا آگاه نمایید که در حق ابراهیم فرموده است: ﴿آنگاه که

۱۶ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

تاریکی شب او را پوشاند ستاره‌ای را دید و گفت این پروردگار من است ﴿. امام رضا علیه السلام فرمود: «همانا ابراهیم در میان سه گروه از مردم واقع شده بود: گروهی که سیاره‌ی زهره را می‌پرستیدند، گروهی که ماه را می‌پرستیدند، و گروهی که خورشید پرست بودند، و این در آن زمان بود که از مخفی‌گاه خود در زیر زمین که او را آنجا مخفی کرده بودند بیرون آمده بود. آنگاه که تاریکی شب او را فرا گرفت زهره را دید و از باب انکار و سوال گفت: این پروردگار من است؟ هنگامی که ستاره افول کرد گفت: من غروب کننده‌ها را دوست ندارم، چرا که افول کردن از ویژگی‌های مخلوقات است و ویژگی موجود قدیم و ازلی نیست. هنگامی که ماه را دید که سینه‌ی افق را می‌شکافت از باب انکار و سؤال گفت: این پروردگار من است؟ اما آنگاه که ماه غروب کرد گفت: اگر پروردگارم مرا هدایت نکند حتماً از گمراهان خواهم بود. چنین گفت

که اگر پروردگارم مرا هدایت نکرده بود حتماً از گمراهان بودم. هنگامی که صبح شد و خورشید را دید که سینه‌ی افق را می‌شکافت، نه به منظور اقرار و خیر دادن، بلکه از باب انکار و سؤال گفت که این بزرگتر از زهره و ماه است، این پروردگار من است؟ آنگاه که خورشید غروب کرد به آن سه گروه از مردم که زهره و ماه و خورشید را می‌پرستیدند گفت: ای قوم من، من از آنچه برای خدا شریک قرار می‌دهید بیزارم، من روی خود را خالصانه به سوی کسی کردم که آسمان‌ها و زمین را آفریده، و از مشرکان نیستم.

ابراهیم با این سخنان خواست که نادرستی دین آنان را آشکار کرده و به ایشان ثابت کند که آن چه ویژگی زهره و ماه و خورشید را داشته باشد، شایسته‌ی پرستش نیست و تنها خالق آنان و آفریدگار آسمان‌ها و زمین است که شایسته‌ی عبادت است. و این احتجاج ابراهیم با قومش، از الهام الهی بود و از جانب

۱۸ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

پروردگار بود، چنان که خداوند فرموده است: ﴿اینها دلایل ما بود که به ابراهیم در برابر قومش دادیم﴾.^۱ پس مأمون گفت: ای فرزند رسول خدا، خدا به شما خیر دهد.^۱

۲ - ادّعی دیگر احمد اسماعیل این است که

حضرت یوسف عَلَيْهِ السَّلَام به خدا شرک ورزیده است:

(خداوند به یوسف وحی کرد که این زندانی نجات

می یابد و به پادشاه نزدیک خواهد شد) (به واسطه‌ی رؤیای زندانی). و خداوند به یوسف وحی نمود که این پادشاه او را از زندان بیرون خواهد آورد و این زندانی باعث خارج شدن او از زندان خواهد شد. به همین دلیل یوسف به او فرمود: مرا نزد ارباب خود یاد کن؛ با این سخن خواست برای این زندانی روشن کند که او علم غیب دارد؛ آن هنگام که در آینده مجبور خواهد شد که او را نزد پادشاه یاد کند، همانطور که

۱. عیون أخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام ج ۱، ص ۱۷۵، ح ۱.

می‌خواست نظر زندانی را به وضعیت خود جلب کند و این که او را در آینده نزد پادشاه یاد کند، چرا که رؤیایی دیده بود که دلیل خروج یوسف از زندان خواهد شد.

اینجا بود که یوسف به اسباب و علت‌ها توجه کرد، اگر چه از مسبب اسباب غافل نشده بود. نه آن طور که برخی متوهم شده‌اند او از زندانی و پادشاه طلب یاری نمود و از خداوند سبحان غافل شد. با این حال، یوسف آن هنگام که برای اسباب و وسیله‌ها ارزش و مقداری در میزانش قائل شد، شرک ورزید در حالی که او کسی بود که نشانه‌ها و معجزات خدا را که در ادوار پیشین زندگی‌اش باعث نجاتش شده بودند لمس کرده بود. و این شرک پنهان در آخر سوره یوسف ذکر شده است: ﴿و بیشترشان به خدا ایمان ندارند و مشرکند﴾^۱.

۱. إضاءات من دعوات المرسلین ج ۳، ص ۳۳.

۲۰ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

۳ - احمد اسماعیل همچنین ادعا نموده که حضرت موسی عَلَيْهِ السَّلَام نیز شرک منیّت داشته است؛ او در کتاب خود به نام (رحلة موسی' إلى مجمع البحرين) چنین گفته است:

(بنابراین، موسی برای دیدار با بنده صالح آمد، چرا که گمان کرده بود که با خود جنگیده و منیّت را در درون خویش کشته است. در حالی که آنچه از او خواسته شده بود این بود که صبر کند و به همراه بنده‌ی صالح با نفس خود بجنگد و به بنده‌ی صالح نگوید ای کاش چنین می‌کردی و کاش چنین نمی‌کردی. هنگامی که موسی با کسی که مقامش از او بالاتر است روبرو می‌شود و به او چنین سخنانی را می‌گوید، به روشنی منیّت درون او در مقابل کسی که مأمور به پیروی و اطاعت از اوست آشکار می‌گردد.

و حقیقت این است که اساس امر به روبرو شدن موسی با خدا باز می‌گردد، چرا که موسی هر بار در

مقابل بنده‌ی صالح می‌گوید: (من)؛ و این یعنی که او (من) را در مقابل خدا می‌گوید؛ این همان امتحان توحید است که در آن بسیاری از کسانی که به سوی خدا سیر می‌کنند مردود شده‌اند. یعنی چه بسا آنها وقتی در مقابل امر خلفای الهی نظر خود را مطرح می‌کنند، این سخن را که من در برابر خلیفه‌ی خدا یا در برابر سخنان او قرار گرفته‌ام بی‌اهمیت و سبک می‌شمارند، در حالی که در واقع آنان در برابر خدای متعال ایستاده‌اند. آنها آمده‌اند تا امتحان شوند و به این ترتیب در امتحان شکست خوردند بدون آن که حتی متوجه شکست خوردن خود باشند)^۱.

احمد اسماعیل حتی منکر برخی از مراتب عصمت حضرت موسی عَلَيْهِ السَّلَام شده است:
(موسی پیامبری فرستاده شده از جانب خدا

۱. رحلة موسیٰ إلى مجمع البحرين ص ۴۸.

۲۲ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

و معصوم و بر عصمتش نص وارد شده است. با این وجود خدا به او دستور می دهد که از بنده‌ی صالح پیروی نماید و با او مخالفت نکند و موسی نیز تعهد داده بود که مخالفت نکند: ﴿گفت ان شاء الله مرا صبور خواهی یافت و در هیچ کاری نافرمانی‌ات را نخواهم کرد﴾. اما موسی وعده‌ی خود را زیر پا گذاشت و با بنده‌ی صالح مخالفت نمود. اگر این مخالفت یک بار بود ساده به نظر می آمد، اما موسی در تمام امتحانات و آزمایش‌ها که سه مورد بود مخالفت کرد. یعنی موسی در اینجا از امر الهی سرپیچی کرده است. اگر این سخن را که (موسی مستقیماً دست به نافرمانی زد) را نمی پسندید، حداقل باید گفت که او خلاف تعهد خویش رفتار کرد و این امر یقیناً عصمت را در اینجا و این جایگاه نقض می کند)^۱.

۱. رحلة موسیٰ إلى مجمع البحرين ص ۵۱.

لازم به ذکر است که احمد اسماعیل در پاسخی دیگر، به صراحت ادعا می‌کند که او در برخی جهات از حضرت موسی برتر است. از احمد اسماعیل چنین سؤال شده است:

ویژگی‌هایی که شما را شایسته این امر مهم قرار داده چیست؟ یا بهتر است بگوییم: چه ویژگی‌هایی شما را از دیگر شیعیان متمایز می‌سازد تا امام مهدی شما را برای سفارت خود انتخاب نماید؟

احمد اسماعیل نیز به این سؤال چنین پاسخ داده است:
(هنگامی که خدا با موسی صحبت کرد، به او گفت وقتی برای مناجات آمدی، کسی را که از او بهتر هستی همراه خود بیاور. موسی به هر کسی برخورد می‌کرد جرأت نمی‌کرد به وی بگوید که از او برتر است. پس انسان‌ها را رها کرده و به سراغ حیوانات رفت تا این که از کنار سگی که بیماری گری داشت، عبور کرد. گفت این را با خود می‌برم. پس بر گردنش ریسمانی نهاد و آن را با خود برد. پس از این که

۲۴ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

کمی راه رفت به سگ نگاهی کرد و گفت: من نمی دانم تو با چه زبانی تسبیح خدا را می گویی پس چطور می توانم از تو برتر باشم؟ پس سگ را آزاد کرده و به مناجات رفت. خداوند فرمود: آنچه به تو دستور دادم کجاست؟ موسی گفت: پروردگارا، آن را نیافتم. خداوند فرمود: ای فرزند عمران؛ اگر آن سگ را رها نمی کردی حتماً نامت را از دیوان پیامبران محو می کردم).

سپس احمد اسماعیل چنین گفته است:

(من بنده‌ی حقیر به خیالم هم نمی گذرد که از سگی بیمار هم برتر باشم. چرا که خداوند مهربان مرا از گناه بزرگم در پیشگاهش آگاه کرده است).^۱

در کلام او اشاره‌ای آشکار وجود دارد که او خود را به دلیل انکار نفسش، برتر از موسی بن عمران و شایسته‌ی سفارت دانسته است.

۱. الجواب المنیر عبر الأثیر ج ۱ - ۳، ص ۱۶.

اشتباهات احمد اسماعیل در مقامات اهل بیت علیهم السلام:

۱ - احمد اسماعیل ادعا کرده که عقل امیر مؤمنان علیه السلام از جهت منیت و تاریکی، شکست خورده بوده است! در پرسشی از او این گونه سؤال شده که (معنای سخن امیر مؤمنان علیه السلام در دعای صباح چیست که فرموده‌اند: عقل من مغلوب است؟)، و احمد اسماعیل این گونه پاسخ داده است:

(از جهت منیت و تاریکی، چرا که اگر در ایشان چنین حالتی وجود نداشت، حضرت علی باید حضرت محمد می‌بود و در مرتبه ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ [الفتح: ۱]، قرار می‌گرفت که این مرتبه مخصوص حضرت محمد است).^۱

۱. المتشابهات ج ۴، ص ۲۱۸. در اینجا لازم به ذکر است که فقره‌ی مورد نظر دعای صباح، در بیشتر نسخه‌ها موجود نیست و علامه مجلسی بیان کرده‌اند که این عبارت در حاشیه‌ی کتاب الاختیار آمده است. (رك: بحار الانوار: ج ۸۴، ص ۳۵۳). ←

۲۶ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

۲ - احمد اسماعیل همچنین ادعا کرده که منظور از کلمه «الْإِنْسَانُ» در آیهی شریفه: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝﴾ (العصر: ۲) امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَام است. از او سؤال شده که (معنای سخن خدا چیست که فرموده است: «همانا انسان در زیان است؟»)، و احمد چنین پاسخ داده است:

(منظور امیرالمؤمنین علی عَلَيْهِ السَّلَام است، پس او انسان است و نسبت به محمد در زیان است، پس مقام رسول بالاتر و بزرگتر از مقام امام علی است، حضرت محمد شهر کمالات الهی در مخلوقات و شهر علم است و علی درب آن است)^۱.

→ همچنین نباید از نظر دور داشت که چنین عباراتی در کلمات معصومین عَلَيْهِمُ السَّلَام از باب (إِيَّاكَ أَعْنِي وَاسْمِعِي يَا جَارَةَ)، و به تعبیر زبان فارسی: (به در می گوئیم تا دیوار بشنود)، و تعلیم به دیگران است، نه آن که مربوط به خود آن ذوات مقدسه باشد. (مترجم).

۱. المتشابهات ج ۳، ص ۷۳.

کلام احمد اسماعیل یقیناً نادرست است، چرا که
خدای متعال در ادامه در همان سوره می فرماید:

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا
بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ (۳).

﴿به جز کسانی که ایمان آورده و عمل نیک انجام
دادند و به حق و صبر سفارش نمودند﴾ (العصر: ۳).

بنابراین خداوند کسانی که ایمان آورده و اعمال
نیک انجام دادند را از زیان دیدن استثنا کرده است،
و این به روشنی دلالت می کند که منظور از (انسان)
جنس انسان است نه یک شخص خاص؛ چرا که اگر
آن طور که احمد اسماعیل مدعی است، یک فرد خاص
مورد نظر بود، استثنا کردن از آن امکان پذیر نمی بود.

از جانب دیگر، چرا احمد اسماعیل شخص امیر مؤمنان
عَلَيْهِ السَّلَامُ را نسبت به رسول خدا ﷺ زیانکار دانسته است؟ در
حالی که اگر آن حضرت در زیان باشد، دیگر مردمان نیز به
طریق اولی چنین هستند.

۲۸ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

همچنین، لازم بود که احمد اسماعیل برای خواننده‌ی خود مشخص کند که امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَام در چه موردی زیان دیده است، حال آن که تمام زندگی آن حضرت در اطاعت خدا و جهاد و فداکاری در راه پروردگار گذشته و ایشان کسی است که هنگام ضربت خوردن از ابن ملجم ملعون، چنین فرمود: «به خدای کعبه که رستگار شدم».

۳ - از دیگر خطاهای احمد اسماعیل این است که مدعی شده که امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام نیز دچار شرک نفسی و منیت بوده است. از احمد اسماعیل در سؤالی چنین پرسیده‌اند:

معنی سخن امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام در دعای عرفه چیست که فرموده است: «خدایا مرا از ذلت نفسم بیرون ببر و از شک و شرکم پاکم ساز»؟

احمد اسماعیل پاسخ مفصلی داده و شرک را در جواب خود به سه قسمت تقسیم کرده و گفته است:

(قسمت سوم، شرک نفسی است که پنهان‌ترین انواع شرک است. و همان منیت و آمیختگی با تاریکی

و عدم است که هر مخلوقی دچار آن است و بدون آن چیزی جز خدا باقی نخواهد ماند. در نتیجه، هر بنده‌ای از بندگان خدا به این معنی مشرک به حساب می‌آید؛ و امام حسین علیه السلام این معنی از شرک و همراهی شک و تردید را مورد نظر داشته است. ایشان به دنبال فتح آشکار و از بین رفتن آمیختگی نیستی و تاریکی از وجود خویش بوده‌اند که بدون آن جز خدای یکتای قدرتمند کسی باقی نمی‌ماند، در نتیجه، گویا امام حسین می‌گوید: (خدایا هیچ کس به جز تو شایستگی وجود داشتن ندارد، و وجود من گناهی بزرگ است که به جز نابودی من و بقای تو، راهی برای بخشیدن آن نیست). و این تردید و شرک در مرتبه‌ی قوه بوده و نه در مرتبه‌ی فعل، یعنی منشأ آن موجود است اما بالفعل موجود نیست؛ به عبارت دیگر، قابلیت فعل موجود است اما بالفعل محقق نشده و در عالم خارج وجود ندارد).^۱

۳۰ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

در این سخنان احمد اسماعیل تناقضات بسیاری وجود دارد. اگر شرک و شک بالفعل وجود ندارند، پس چرا امام حسین علیه السلام از خدا بخواهد که آن حضرت را از آن دو پاک سازد؟ و چرا دعا کند که خدا او را از شرک و شکی که بدون آن دو تنها خدا باقی می ماند پاکیزه نماید؟ آیا این برداشت از سخن امام صحیح است که هیچ کس جز خدا شایستگی وجود داشتن ندارد و وجود آن حضرت گناهی بزرگ است که جز با نابودی ایشان راهی برای بخشیدنش نیست؟! با آن که سبب وجود امام حسین، خود آن حضرت نبوده اند بلکه وجود ایشان نیز به فعل الهی بوده و آن حضرت نعمت و رحمتی الهی هستند.

عجیب این است که با وجود چنین ادعاهایی، احمد اسماعیل درباره ی خود چنین معتقد است که از تاریکی منیت رهایی یافته است:

(امام مهدی در زمان ظهور از روح القدس بی نیاز

است چرا که در زمان غیبت صغری برای ایشان فتح رخ داده و روح القدس اعظم به مهدی اول منتقل شده است. بنابراین همان گونه که عبارت ﴿أَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ﴾ [آل عمران: ۶۱] بر رسول خدا و امام علی صدق می کند، به همان صورت بر امام مهدی و مهدی اول نیز صادق است. این یکی بودن از جهت ردائی است که پیامبر و امیر مؤمنان علیهما السلام پوشیدند که همان روح القدس اعظم است، و الا تساوی بین آنان به جز از این لحاظ برقرار نمی باشد و رسول خدا از امام علی برتر است، چنان که امام مهدی نیز از مهدی اول برتر است و تساوی بین آنان از همین جهت رداء می باشد که همان روح القدس اعظم است که مهدی اول آن را به تن کرده چون به توفیق و یاری نیازمند است و برای او فتح حاصل نشده است. در حالی که برای امام مهدی فتح حاصل شده و یاری ایشان از فتح است. چرا که آن حضرت در لحظاتی است که جز خدای یکتای نیرومند

۳۲ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

در آن باقی نمی ماند، اما مهدی اول برایش فتح حاصل شده بنابراین به یاری روح القدس اعظم نیازمند است و برای او این گونه دعا می شود: «تا تو را بندگی کند و برای تو شریکی قرار ندهد». یعنی او حتی منیت موجود نزد خود را نبیند و جز خدا چیزی را نبیند و شناسد^۱.

پنهان نیست که این سخنان احمد اسماعیل سرشار از هذیان است. اگر همان طور که احمد اسماعیل ادعا نموده، بر امام مهدی و مهدی اول، ﴿أَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ﴾ صادق باشد، پس چون برای امام مهدی نیز فتح رخ داده، باید برای مهدی اول نیز رخ دهد، چرا که او به ادعای احمد اسماعیل، نفس امام، وصی او، امام پس از او، وزیر او و حاکم در دولت امام مهدی است و نیازی نیست که برای مهدی اول فتحی مخصوص به خود او رخ دهد.

۱. المتشابهات ج ۴، ص ۹۴.

از طرف دیگر، به تصریح احادیث تمام امامان معصوم همواره نیازمند یاری روح القدس هستند و امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَام نیز حتی پس از حصول فتح در زمان غیبت نیز چنین خواهد بود؛ بنابراین کلام احمد اسماعیل که گفته امام مهدی با رخ دادن فتح در زمان غیبت یاری شده است بی معنا خواهد بود؛ چگونه فتح می تواند یاری گر امام مهدی باشد؟ و اساساً این چه فتحی است که برای امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَام در زمان غیبتش رخ داده و حتی او را از یاری روح القدس نیز بی نیاز ساخته است؟

ادّعیای احمد اسماعیل در حالی است که امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَام حتی پس از به پا خواستن دولت ایشان، نیاز بیشتری به روح القدس دارند؛ چرا که حادثه‌ها و اتفاقات بسیار خواهد بود و لازم است که در آن اتفاقات به حکم خدا و حکم رسولش ﷺ داوری شود، و این مستلزم یاری بیشتری است؛ چنان که در

۳۴ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

روایات شریفه وارد شده که هنگامی که امام بخواهد حکمی را صادر کند و در آن اتفاق چیزی نزد آن حضرت نباشد، روح القدس ایشان را یاری می کند.

چنان که شیخ کلینی در کتاب کافی، به سند موثق از عمار ساباطی چنین روایت کرده است:

به امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ گفتم: شما هنگام حکم کردن با چه چیزی حکم می نمایید؟ حضرت فرمودند: «به حکم خدا و حکم داوود؛ پس اگر چیزی بر ما وارد شود که نزد ما نباشد، روح القدس آن را به ما القاء خواهد کرد»^۱.

همچنین صفّار در کتاب بصائر الدرجات به سند خود از علی بن عبد العزیز از پدرش چنین روایت کرده است:

به امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض کردم: فدایتان شوم،

۱. کافی ج ۱، ص ۳۹۸، باب فی الأئمّة عليهم السلام وأنّهم إذا ظهر أمرهم حکموا بحکم داود عليه السلام، ح ۳.

مردم گمان می‌کنند که رسول خدا، امام علی عَلَيْهِ السَّلَام را به یمن فرستاد تا در میان آنان داوری کند. پس علی گفت: «هیچ قضیه‌ای پیش نیامد جز آن که در آن به حکم خدا و حکم رسولش داوری کردم». امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: «مردم راست گفته‌اند». گفتم: چطور چنین چیزی ممکن بود در حالی که در آن زمان نه هنوز تمام قرآن نازل شده بود و نه رسول خدا نزد امام علی بود؟ امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام فرمودند: «روح القدس آن را به ایشان القاء می‌نمود».

۴ - از دیگر ادعاهای شگفت احمد اسماعیل این است که در کتابش (روشنگری‌هایی از دعوت‌های پیامبران) چنین گفته است:

(پس هر کجا که رو نماید قبله‌ی شما وجه خدا خواهد بود، یعنی ولی خدا و حجّت او بر آفریدگانش؛ چرا که روح او مقید به قیدهای اجسام نیست و موجود بوده و از تمام جهات شرق و غرب و شمال و جنوب به شما احاطه دارد.

۳۶ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

بلکه اگر در این کلمات تدبّر کنید حقیقت را خواهید دانست. پس آل محمد همان غذایی است که می خورید و همان آبی است که می نوشید و هوایی است که تنفس می نمایید. عیسی گفت: من نان زندگی هستم؛ آل محمد همان موسی و هامان هستند و همان ابراهیم و نمرود می باشند و همان آتش ابراهیم و سرما و سلامت آن هستند. پس قلب آدم بین دو انگشت از انگشتان خداست و آل محمد همان خدای در میان مخلوقاتند و خود مخلوق خدایند و مردم مخلوق آنانند و خدا آنها را خلق کرده و از آنان آفریدگان را آفریده است^۱.

به راستی که این ادّعاهای احمد اسماعیل شگفت آور است. چطور ممکن است که آل محمد همان موسی و هامان و ابراهیم و نمرود باشند؟ و به عبارت دیگر: حقیقت ایشان جمع امور متضادی باشد که هرگز قابل جمع نیستند؟

حتی اگر بتوانیم با این توجیه که آل محمد در این

۱. اضاءات من دعوات المرسلین ج ۱ - ۳، ص ۵۴.

که حجّت خدا هستند و اطاعتشان واجب است و تمسک به آنان ضروری است، مانند موسی و ابراهیم باشند، توجیه این ادّعا چطور ممکن است که آل محمد همان هامان و نمرود هستند؟! ولا حول ولا قوّة إلاّ بالله العلیّ العظیم.

اشتباهات احمد اسماعیل در فقه:

بیان اشتباه یک فقیه یا کسی که مدّعی فقاہت است دشوار است؛ جز در حالت بیان دلیل مساله که توان فهم آن را هم اکثر مردم ندارند. حتی اگر دلیل اشتباه بودن فتوایی بیان شود، اشخاص می‌توانند ادّعا نمایند که صاحب فتوا در آن مساله اشتباه نکرده است، چرا که به چیزی دست یافته که دیگران دست نیافته‌اند و دلایلی در دست داشته که دیگران نداشته‌اند. خصوصاً درباره‌ی احمد اسماعیل که مدّعی است که او مستقیماً احکام را از امام مهدی علیه السلام دریافت می‌کند، چنین ادّعایی آسان خواهد بود.

۳۸ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

بنابراین حتی قانع کردن اشخاص بی طرف نیز در خصوص خطای احمد اسماعیل در مسائل فقهی بسیار دشوار است، چه رسد به شخصی که او را قبول داشته باشد.

آری؛ اثبات این امر با بیان تناقضات کلام احمد اسماعیل در دو مورد متناقض امکان پذیر است و همین امر ثابت می کند که او در ادعای دریافت احکام فقهی و غیر آن از امام مهدی عجل الله دروغ می گوید.

پس از این مقدمه، به سراغ اشتباهاتی از احمد اسماعیل در مسائل فقهی می رویم:

۱ - احمد اسماعیل در کتاب شرائع الاسلام چنین

گفته است:

(آب چاه: اگر آب درون چاه کمتر از کُبر باشد و آب ذره ذره از زمین خارج شود، در تماس با نجاست نجس خواهد شد. اما اگر آب چاه از چشمه ای متصل به منبع جوشان زیر زمین باشد و یا مقدار آب چاه به

اندازه گری یا بیشتر از آن باشد، تنها در صورت تغییر یکی از اوصاف سه گانه اش (رنگ، بو و مزه) نجس می شود. برای پاک کردن آن باید از چاه با توجه به چیزی که در آن افتاده است آب بکشند تا پاک شود:

برای مردار گنجشک یا مرغ یا آن چه هم حجم آنها باشد، بین ده تا صد لیتر متناسب با حجم حیوان و وضعیت مردار، و برای مردار عقرب و مار و وزغ بین سی تا هفتاد لیتر متناسب با حجم حیوان و وضعیت مردار، از چاه آب کشیده می شود)^۱.

این سخن احمد اسماعیل نشان می دهد که او مردار تمام عقربها، مارها و وزغها را نجس می داند و معتقد است اگر چنین موجودات مرده ای در آب چاه باشند آن آب نجس می شود و لازم است با بیرون آوردن مقداری از آب چاه آن را پاک نمود.

۱. شرائع الإسلام ج ۱ - ۳، ص ۱۰.

۴۰ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

با این حال، احمد اسماعیل در بیان انواع نجاسات چنین گفته است:

(ششم و هفتم: سگ و خوک که هم خود آنها و هم آب دهانشان نجس است. اما حیوانات دیگر غیر از این دو نجس نیستند، و روباه و خرگوش و موش و وزغ طاهر می باشند)^۱.

همچنین در موضع دیگری گفته است:

(چهارم: مردار؛ واز مردارها تنها چیزی نجس است که دارای خون جهنده باشد)^۲.

منظور از خون جهنده این است که موجود دارای رگهایی باشد که اگر قطع و بریده شود، خون از آن فوران می کند. مانند انسان و گوسفند و شتر. مردهی این موجودات نجس است، اما موجودی که خون جهنده ندارد، مثل وزغ و مگس و عقرب و مار نجس

۱. شرائع الإسلام ج ۱ - ۳، ص ۳۳.

۲. همان مصدر.

اشتباهات احمد اسماعیل در مقامات ۴۱

نیست و تنها گاهی مانند ماهی خون ناچیزی از آن بیرون می‌آید؛ مرده‌ی این موجودات پاک است.

شیخ طوسی در کتاب الخلاف چنین نوشته است:

(مسأله ۱۴۵: آنچه که خون جهنده ندارد، مثل مگس، سوسک و زنبور و غیر آن، با مردن نجس نمی‌شود و آب را هم نجس نمی‌کند و موجب نجاست مایعی که در آن مرده نیز نخواهد شد).

شیخ در ادامه این مطالب چنین گفته است:

(دلیل ما بر این امر اجماع شیعیان و همچنین اصل پاکی آب می‌باشد. و حکم کردن به نجاست این چیزها نیازمند دلیل است. عمار سباطی از امام صادق ع روایت کرده که از آن حضرت درباره‌ی این سوال شد که اگر موجوداتی مانند سوسک، مگس، ملخ، مورچه و مانند آن در آب یا روغن یا کره بمیرند [طهارت آن مایعات] چه حکمی دارد؟ حضرت فرمودند: «هر

۴۲ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

چیزی که دارای خون نیست اشکالی ندارد [و طاهر است].»

همچنین حفص بن غیاث از امام صادق علیه السلام روایت نموده که آن حضرت فرمودند: «آب تنها با آنچه خون جهنده دارد نجس می شود»^۱.

بنابراین، اگر طبق نظر احمد اسماعیل وزغ طاهر است چرا برای مردار آن در چاه کشیدن سی لیتر آب را لازم دانسته است با آن که در جای دیگر تصریح کرده که هدف از آب کشیدن از چاه، پاک سازی از نجاست است؟

۲ - از خطاهای فقهی دیگر احمد اسماعیل محدود کردن زمان ازدواج موقت به شش ماه است. او در این زمینه گفته است:

(امّا تعیین مدّت در ازدواج موقت شرط است و اگر آن را تعیین نکنند، ازدواج دائم خواهد بود. میزان

۱. کتاب الخلاف ج ۱، ص ۱۸۸.

مدتی که باید تعیین شود، چه کم یا زیاد بر عهده‌ی زن و شوهر است. و کمترین مدّت آن شش ماه است)^۱.

ادّعی احمد در حالی است که در هیچ یک از روایات اهل بیت علیهم‌السلام محدود کردن مدّت ازدواج موقت به شش ماه وارد نشده است.

صاحب جواهر در این زمینه گفته است:

(و به هر حال تعیین مدّت، چه کم یا زیاد، مانند سال و ماه و روز بر عهده زن و شوهر است. به دلیل اطلاق ادلّه که در هیچ یک از آنها نیز تعیین کم یا زیادی مدّت وارد نشده است. بلکه روایات متعددی صراحت دارد که وقت متعه موکل به خواست زن و مرد و تواقف آن دو است، و اطلاق فتاوی فقهاء نیز این را تایید می‌کند، به گونه‌ای که می‌توان بر آن ادّعی اجماع نمود، و آنچه از ظاهر کتاب وسیله [ابن حمزه] بر می‌آید که

۱. شرائع الإسلام ج ۱ - ۳، ص ۲۰۰.

۴۴ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

حداقل مدت را بین طلوع آفتاب و زوال دانسته است،
بر بیان مثال حمل می شود و در غیر این صورت آنچه
اکنون گذشت دلیل بر نفی آن خواهد بود)^۱.

* * *

۱. جواهر الکلام ج ۳۰، ص ۱۷۵.